

2012

Tak Rozumiemy Świat

Biuletyn Szkolnego Ruchu Naukowego

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

ZROZUMIEĆ ŚWIAT

Konkurs na 1/POKL/3.3.4/09

Człowiek - najlepsza inwestycja

Nr KSI-WND-POKL. 03.03.04-00-203/09

PROGRAM WSPÓŁFINANSOWANY PRZEZ UNIĘ EUROPEJSKĄ ZE ŚRODKÓW EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO W RAMACH PROGRAMU OPERACYJNEGO KAPITAŁ LUDZKI

Biuletyn Szkolnego Ruchu naukowego
Edycja 2
2012-01-01

Tytułem wstępu...

Witamy Państwa w nowym roku szkolnym 2011/2012 – drugim roku trwania projektu. Z przyjemnością prezentujemy Państwu drugi numer Biuletynu Szkolnego Ruchu Naukowego „Tak Rozumiemy Świat”.

Biuletyn ten powstał dzięki Waszej pracy i wysiłkom. Miejmy nadzieję, że pozwoli on na szeroką wymianę doświadczeń oraz wiedzy zdobywanych przez Uczniów w czasie trwania zajęć Projektu.

Jednocześnie liczymy na to, że zamieszczone tutaj materiały pobudzą wszystkich z Państwa do czynnego uczestniczenia w naszym Ruchu Naukowym.

Wasi Eksperci

Projektowe zmagania

Spis treści

Cobra 4 atakuje	5
Wulkany w Jeleniej Górze	6
Pod Salamandrą” – szaleni naukowcy z Rudek	13
Jak powstawała Gra komputerowa „Obieżyświat?”	16
Pierwszy Festiwal Projektów w szkole	18
Chocianowice	25

Cobra 4 atakuje

SP w Krasocinie

W czerwcu 2011 roku zorganizowaliśmy zajęcia plenerowe z wykorzystaniem interfejsu Cobra 4 - Pogoda. Wybraliśmy się na wycieczkę na pobliską górę zwaną potocznie Górą Świętego Michała. Jej wysokość wynosi 332,2 m n.p.m.

Wyruszamy na wycieczkę...

Całą drogę od szkoły do szczytu, na którym znajdują się ruiny kościoła św. Michała dokonywaliśmy pomiaru temperatury powietrza, ciśnienia, wilgotności, zmiany wysokości, natężenia światła.

Na szczycie góry urządziliśmy piknik i dokonaliśmy analizy otrzymanych wykresów.

Temperatura w ciągu dnia wzrosła, a wilgotność malała. Zmieniło się to, kiedy weszliśmy do lasu. Temperatura spadła, a wilgotność wzrosła i zmalało natężenie oświetlenia. Im wyżej się wspinaliśmy ciśnienie nieznacznie zmniejszyło się. Nadciągające chmury zmusiły nas do powrotu szybkim krokiem do szkoły.

Wulkany w Jeleniej Górze

SP nr 13 w Jeleniej Górze

Obecny rok szkolny 2011/2012 to drugi już z kolei rok zajęć prowadzonych w ramach projektu „Zrozumieć Świat”. Szkoła Podstawowa nr 13 im. Komisji Edukacji Narodowej w Jeleniej Górze przystąpiła do projektu w grudniu 2010 roku.

W ramach projektu w klasach piątych zrealizowaliśmy serię zajęć pt. „Zaskakujący Świat wulkanów”.

Uczniowie dowiedzieli się co to jest wulkan, poznali regiony świata, w których występują wulkany. Wyszukiwali informacje w Internecie na temat budowy i erupcji wulkanów. Każda z pięciu grup wybrała jeden wulkan, na którego temat musiała znaleźć informacje. Uczestnicy zajęć obliczali rzeczywiste odległości między miejscem zamieszkania a wskazanymi przez siebie wulkanami na mapie Świata na podstawie podanej na niej skali. Zaznaczali na osi czasu ostatni wybuch wybranego wulkanu.

Efektom końcowym było wykonanie przez uczniów modelu wulkanu z masy solnej, stworzenie albumu lub plakatu na temat wybranego wulkanu oraz prezentacja multimedialna w programie Microsoft Office Power Point z wykorzystaniem zdjęć i materiałów z zajęć. Najciekawszym momentem była prezentacja, w której to każda z grup musiała pokazać wybuch modelu wulkanu wykonanego z masy solnej. Do wybuchu użyto octu, sody oczyszczonej oraz barwniki. Wszyscy byli pod wrażeniem...

Pracę uczniów w projekcie koordynują nauczyciele: Pani Renata Jakusiewicz, Pani Tamara Nielubińska i Pan Paweł Mazurek. Poniżej przedstawiamy kartę pracy, którą mogą Państwo wykorzystać na swoich zajęciach.

ZASKAKUJĄCY ŚWIAT WULKANÓW

KARTA PRACY

Zadanie 1.

Uzupełnij tabelkę:

Występowanie wulkanów:

A. Świat

Nazwa wulkanu	Kontynent/państwo	Wysokość nad poziomem morza	Rodzaj wulkanu ze względu na aktywność	Rok ostatniej erupcji
1				
2				
3				
4				
5				

B. Kontynent -

Nazwa wulkanu	Państwo	Wysokość nad poziomem morza	Rodzaj wulkanu ze względu na aktywność	Rok ostatniej erupcji

--	--	--	--	--

Zadanie 2.

Wyjaśnij pojęcia:

- wulkan -

.....
.....
.....

- wulkan wygasły -

.....
.....

- wulkan czynny -

.....
.....
.....

- wulkan drzemiący -

.....
.....

- erupcja -

.....
.....
.....

- lawa -

.....
.....
.....

- magma -

.....

Zadanie 3.

Narysuj schemat budowy wulkanu i nazwij jego elementy.

Zadanie 4.

Wypisz substancje wydobywające się z wulkanu w czasie erupcji.

.....
.....

Zadanie 5.

Wypisz obszary powulkaniczne na Dolnym Śląsku.

.....
.....

Zadanie 6.

Skutki działalności wulkanów

Pozytywne	Negatywne

Pod Salamandrą” – szaleni naukowcy z Rudek

Maciek Cedzyński, SP w Rudkach

Nazywam się Maciek Cedzyński, jestem uczniem klasy V Zespołu Szkół w Rudkach. Moja klasa uczestniczy w zajęciach w ramach projektu „Zrozumieć Świat”. Prowadzą je nauczyciele naszej szkoły, a dla nas-uczniów- są one wielką przygodą i wycieczką w świat przyrody i matematyki. Kilka miesięcy temu rozpoczęliśmy przygotowania do udziału w Szkolnym Festiwalu Wiedzy. Podzieleni na kilka grup prowadziliśmy liczne obserwacje przyrodnicze w plenerze, wykonując pomiary za pomocą interfejsu. Obserwowaliśmy pogodę mierząc temperaturę i wilgotność powietrza oraz ciśnienie atmosferyczne. Wykonaliśmy barometr, termometr i higrometr. Wykonywaliśmy obliczenia odległości, szerokości i nachylenia terenu. Przygotowaliśmy teczki tematyczne - portfolio, w których umieściliśmy opisy i definicje związane z naszymi zajęciami. Wszystkie te informacje umieściliśmy w prezentacji multimedialnej, prezentującej nasz dorobek.

Moja grupa „Pod Salamandrą” zaprezentowała pokaz doświadczeń laboratoryjnych, min. Tornado w butelce. Opiszę to doświadczenie, ponieważ bardzo nam się spodobało. Do doświadczenia potrzebne były nam dwie butelki plastikowe i taśma klejąca. W denku każdej butelki wycięliśmy otwór następnie skleiliśmy obie zakrętki zewnętrznymi stronami denek tak, aby powstał otwór na wylot. Jedną z butelek wypełniliśmy wodą. Zakręciliśmy ją przygotowaną wcześniej podwójną zakrętką. Do górnej zakrętki wkręciliśmy pustą butelkę – do góry nogami. Jedną ręką przytrzymywaliśmy miejsce połączenia butelek, a drugą butelkę z wodą. Delikatnie zakręciliśmy butelkami tak, aby woda w dolnej butelce wirowała i obróciliśmy je do góry nogami. Ku naszemu zdziwieniu w butelce pojawiło się tornado. Te eksperymenty tak się spodobały konkursowemu jury, że wygraliśmy Szkolny Festiwal Wiedzy i wzięliśmy udział w etapie wojewódzkim, co było dla nas wielkim wyróżnieniem.

Nasz „naukowy dorobek” zaprezentowaliśmy konkursowej komisji, która z zaciekawieniem przyglądała się naszym doświadczeniom. Z wielką radością przyjęliśmy werdykt, który uczynił naszą grupę zwycięzcami etapu wojewódzkiego i reprezentowaliśmy naszą szkołę w etapie ponadregionalnym.

Uważamy, że nasze zajęcia w ramach projektu oraz udział w Festiwalu znacznie poszerzyły i wzbogaciły naszą wiedzę o otaczającym świecie, pozwoliły nam rozwinąć nasze pasje i zainteresowania i stały się dla nas oknem na świat. Cieszymy się, że mamy możliwość korzystania z tej formy zajęć.

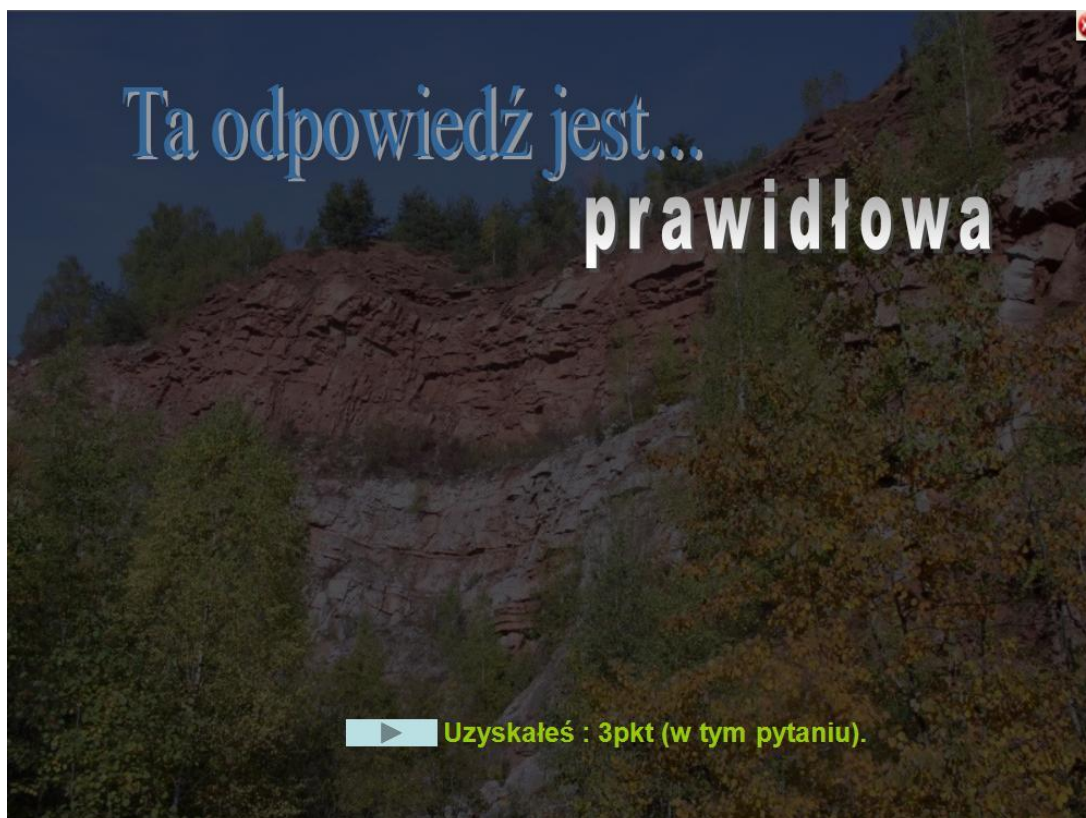
Jak powstawała Gra komputerowa „Obieżyświat?”

Przemysław Wiencko i Robert Mariasik, SP w Jaworzni

Tworzenie gry rozpoczęło się od otwarcia pustego pliku z prezentacją Microsoft Office PowerPoint. Od początku istniały 3 opcje odpowiedzi, w których tylko jeden wariant był prawidłowy.

Przy rozpoczynaniu tworzenia gry, błędna odpowiedź oznaczała koniec gry, jednak w późniejszych etapach zmieniliśmy to. Za błędną odpowiedź nie dostawało się punktów, jednak dodało to pracy twórcy gry. Musiał on za każdym razem tworzyć zamiast 2 etapów (pytanie + informacja o poprawnej odpowiedzi) - 3 etapy (pytanie + informacja o poprawnej odpowiedzi + informacja o błędnej odpowiedzi).

Podczas tworzenia gry, mieliśmy wiele problemów, wymienię niektóre z nich :

- Powtarzanie się pytań
- Problemy z przełączaniem kolejno pytań
- Problemy z napisami

Jednak udało nam się je wszystkie poprawić przed zakończeniem procesu tworzenia gry. Przykład tworzenia jednego z pytań znajdziecie w pliku: [procestworzeniapytania.mp4](#) dołączonego do artykułu. Plik można otworzyć w programie All Player lub VLC Player.

Zbieranie pytań także przysporzyło nam wiele problemów, głównie ekipie zajmującej się ich wyszukiwaniem i przystosowaniem pod naszą grę. Wiele pytań zostało usuniętych, lub zmienionych na inne z powodu błędnych informacji w nich zawartych. Informacje wyszukane w Internecie wymagały sprawdzenia w innych źródłach w celu uniknięcia błędów.

W tworzeniu tła do naszej gry pomógł nam grafik komputerowy, pod kierunkiem naszego lidera grupy. Gra powstała w 3 tygodnie. Może w nią zagrać każdy: zarówno uczeń klas IV – VI, gimnazjum, liceum oraz osoba dorosła. Jest to doskonała forma sprawdzenia swojej wiedzy. Zapraszamy do gry.

Pierwszy Festiwal Projektów w szkole

Joanna Dziubińska, SP w Zawichoście

W dniu 6.06.2011r. odbył się I Szkolny Festiwal zorganizowany w ramach Projektu „Zrozumieć świat”.

Na festiwalu obecni byli :

Opiekun projektu w naszej szkole p. Dyrektor Anna Strugalska;

- Nauczyciele prowadzący zajęcia i organizatorzy Festiwalu Szkolnego: Joanna Dziubińska, Dorota Gozdek, Joanna Szeliga , Mirosław Stępień ;
- Uczniowie klasy IV-uczestniczący w projekcie oraz zaproszeni goście:
- Koordynator projektu województwa świętokrzyskiego p. Marta Dobrowolska-Wesołowska;
- Burmistrz Miasta i Gminy Zawichost p. Tomasz Siwek;
- Wychowawczynie klasy IV p. Iwona Obarska ,
- Rodzice uczniów ;
- Jury festiwalu: p. Ewa Fijas, p. Alicja Hołody (w skład jury został wybrany również Burmistrz M i G Zawichost p. Tomasz Siwek);
- oraz uczniowie klasy III, którzy od przyszłego roku szkolnego będą uczestniczyli w projekcie.

Na zajęciach realizowany był blok tematyczny „**Sandomierz perła nad Wisłą**”. Opracowany przez nauczycieli prowadzących zajęcia i zatwierdzony przez kierownictwo projektu.

Uczniowie klasy IV na festiwalu prezentowali swoje prace. Zobaczyliśmy inscenizację dwóch legend sandomierskich „**O Halinie Krępiance**”

i „**Rękawiczkach Królowej Jadwigi**”

oraz krótkie prezentacje wykonanych prac:

„**Sandomierz na mapie Polski**”;

Sandomierz to miasto i gmina miejska w województwie świętokrzyskim, w powiecie sandomierskim, położona nad rzeką Wisłą, na granicy Wyżyny Sandomierskiej. Przemysłowa część miasta, zwana Nadbrzeziem, zalana w ubiegłym roku przez powódź leży na prawym brzegu Wisły, w Kotlinie Sandomierskiej. Istnieje kilka teorii na temat pochodzenia nazwy miasta, wg jednej z nich nazwa związana jest z położeniem miasta-w okolicach Sandomierza , rzeka San domierza – dochodzi do Wisły. Najbardziej prawdopodobna teoria głosi jednak, że nazwa miasta pochodzi od imienia Sędomir rozpowszechnionego w całej Słowiańszczyźnie.

Omawiając na zajęciach położenie Sandomierza wykonaliśmy Mapy konturowe, na których umieściliśmy Sandomierz i określiliśmy jego położenie- nad Wisłą, w południowo-wschodniej części Polski. Wzdłuż Wisły zaznaczyliśmy również inne miasta leżące nad tą rzeką.

„Sławni goście Sandomierza”- prezentacja multimedialna;

„Sandomierz widziany okiem ucznia”- fotografie zabytków Sandomierza na antyramach;

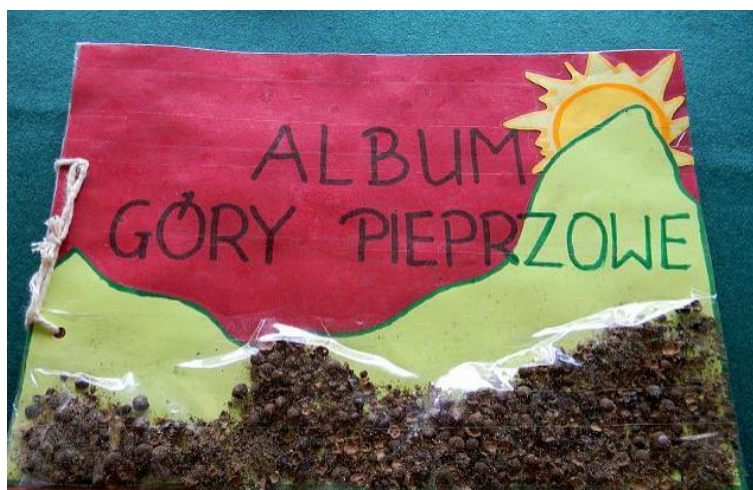
Zdjęcia zostały wykonane przez uczniów podczas wycieczki do Sandomierza .

Podczas wycieczki do Sandomierza, która odbyła się 17.05 .zwiedzaliśmy nie tylko zabytki, ale również rezerwat Góry Pieprzowe. Został on utworzony w 1979 rok, jego powierzchnia wynosi 18 ha. Na wycieczce robiliśmy zdjęcia ,a na zajęciach powstały albumy.

Góry Pieprzowe rozciągają się z zachodu na wschód. Na zachodzie poczynając od miejsca, gdzie wał przeciwpowodziowy dochodzi do wyniosłości Wyżyny Sandomierskiej, na wschodzie kończąc w pobliżu stacji kolejowej(w niedalekiej odległości od mostu kolejowego na Wiśle. Na południu od Pieprzówek znajduje się dolina Wisły. Od strony północnej do Gór Pieprzowych przylegają pola uprawne. Podczas wycieczki w rezerwacie szliśmy szlakiem czerwonym, wyszliśmy na szczyt i zobaczyliśmy piękną panoramę miasta oraz dolinę Wisły.

Albumy „Góry Pieprzowe”.

Po zakończeniu festiwalu Jury udało się na krótkie obrady i ogłosiło wyniki:

I miejsce zajęła inscenizacja legendy sandomierskiej „O rękawiczkach Królowej Jadwigi”, która została zaprezentowana na Festiwalu Wojewódzkim, (we wrześniu).

II miejsce „Sandomierz widziany oczami uczniów”- zdjęcia zabytków Sandomierza na antyramach.

III miejsce album „Góry Pieprzowe”.

Po zakończeniu festiwalu wszyscy udali się na poczęstunek przygotowany przez rodziców dzieci uczestniczących w projekcie.

Chocianowice

SP w Chocianowicach

Chocianowice to wieś położona w północno-wschodniej części województwa opolskiego, między miastem Kluczbork i Olesno. Należy do powiatu kluczborskiego.

Trudno dziś ustalić etymologię nazwy wsi Chocianowice zwanej dawniej Kocianowice i w 1213 r. Chozenowiz. Pierwsze wzmianki dotyczące naszej wioski datują się na koniec XIII w. i związane są ściśle z osiedleniem się na Śląsku bractwa szpitalnego, które w późniejszym czasie przekształciło się w laicki zakon szpitalny Krzyżaków z Czerwoną Gwiazdą. Pierwszy dokument wzmiankujący obecność bractwa w okolicach Kluczborka datowany jest na 2.11.1252 r. Z dokumentu wynika, że omawiane stowarzyszenie posiadało spore majątki koło Wrocławia i Kluczborka. Posiadanie tyłu dóbr było wynikiem założonej przez księżną Annę, żonę księcia Henryka II, fundacji, jak również wynikiem starannego wykonania obowiązków przy chorych, biednych i potrzebujących, powierzonych ich opiece. W ten sposób bardzo szybko zyskali przychyłność miejscowej szlachty i książąt, którzy przekazywali im liczne darowizny. Do dóbr tych należała m.in. wieś Chocianowice. Najstarszym dokumentem zachowanym do dziś, a dotyczącym samej wsi Chocianowice jest "Urbanium". W dokumencie tym pochodzącym z dn. 12.12.1784 r. szczegółowo określa się powinności podatkowe wszystkich mieszkańców wsi wobec Komendy Nowy Dwór (ówczesnej siedziby zakonu). Z dokumentu tego dowiadujemy się m.in., że wieś Chocianowice liczyła wtedy 76 zagród, z czego 15 stanowili gospodarze, 5-pół gospodarzy i 3-ćwierć gospodarzy¹.

W wiosce prowadziło swoją działalność dwóch młynarzy i jeden kowal. Dokument ten wyznacza dla każdego terminy oraz wielkość podatków odprowadzonych w formie pieniężnej lub w naturze².

Inną wzmianką historyczną dotyczącą wsi Chocianowice jest informacja zawarta w rejestrze kościołów parafialnych datowana na 1376 r. Krzyżacy z Czerwoną Gwiazdą, duszpasterską troską objęli 18 parafii na Śląsku, a wśród nich

¹ Borek Henryk, *Opolszczyzna w świetle nazw miejscowych*, Opole 1972, s.66

² "Urbanium des Dorfes Kotschianowitz"

była parafia Chocianowice.

Brak jest źródeł pisanych mówiących o istnieniu jakichkolwiek form kształcenia, aż do roku 1795, gdy powstaje pierwszy budynek szkoły. Zadaniem szkoły było szerzenie wiedzy rolniczej wśród męskiej młodzieży oraz przygotowanie dziewcząt do samodzielnego prowadzenia gospodarstwa domowego na wsi. Uczono podstaw pisania, czytania oraz arytmetyki. Nauka odbywała się systemem kursowym.

W roku 1801, w miejsce starego, najprawdopodobniej drewnianego budynku, wybudowano marmurowy, w którym mieściły się trzy izby lekcyjne i pokój nauczycielski. Obok, w 1904 roku wybudowano piętrowy budynek, w którym były również trzy sale lekcyjne. Budynki te znajdują się na jednym podwórku. Na poszczególne zajęcia przechodziło się z jednego budynku do drugiego, co było bardzo uciążliwe ze względu na błoto. Klasy ogrzewano piecami kaflowymi, drzewem lub węglem. Podłogi zaciągane były ropą, co niekorzystnie wpływało na stan zdrowia dzieci.

Mieszkania dla nauczycieli mieściły się również w szkole-ale tylko dla trzech rodzin nauczycielskich. Pozostali nauczyciele musieli mieszkać u ludzi na wsi, którzy chętnie odstępowali im jeden pokój za drobną opłatą.

Wieś Chocianowice nie jest (i nie była) bogata w placówki oświatowo-kulturalne. Można zaryzykować stwierdzenie, że to właśnie szkoła, prócz kościoła, jest (i była) jedynym miejscem, gdzie toczy się życie kulturalne.

Mieszkańcy Chocianowic od początku istnienia szkoły przychodzili jej z pomocą współpracując z gronem nauczycielskim.

W okresie powojennym budynki szkolne były w stanie opłakanym. Brakowało szyb, wyposażenia w sprzęt i środki dydaktyczne.

Szkoła szybko się rozwinęła dzięki operatywności Bolesława Pazury, a potem Józefa Manik i Władysława Olek.

Na bieżąco dokumentowano remonty sal lekcyjnych i pieców.

Dzieci wciąż przybywało, szkoła stawała się coraz bardziej ciasna i mało

funkcjonalna. Brak było odpowiednich warunków higieniczno-sanitarnych (ubikacje na podwórzu). Władze oświatowe zwiększyły budżet na wyposażenie w pomoce naukowe pracowni fizyczno-chemicznej, biologicznej i technicznej.

Szkoła przy udziale Komitetu Rodzicielskiego organizowała festyny, a dochód przeznaczano na poprawę warunków sanitarno-higienicznych.

Na bieżąco likwidowano usterki, polepszano walory eksploatacyjne szkoły, do której zaczął się wkradać grzyb.

Uchwałą Prezydium Powiatowej Rady w Oleśnie, na interwencję kierownika szkoły dokonano podcinki budynku starej szkoły (1801), wymieniono podłogi, odgrzybiono i założono wodę, przebudowano sanitariaty. Położono elewację na budynku, której dotąd nie było. Wygospodarowano na strychu dwa pomieszczenia tj.: świetlicę i bibliotekę³.

Klasy młodsze zostały wyposażone w zestawy mebli segmentowych, znormalizowano stoliki i krzesła, tablice szkolne, biurka dla nauczycieli, sprzęt audiowizualny oraz komplety zestawów dydaktycznych umożliwiających właściwą organizację procesu dydaktyczno-wychowawczego.

Szczególną uwagę zwrócono na doprowadzenie pomieszczeń do estetycznego wyglądu. W 1980 r. poczyniono starania w Kuratorium o dofinansowanie koniecznych prac związanych z sprzężeniem dachu na dwóch budynkach, rynien i dalszą wymianę stolarki okiennej, wymalowaniem sal lekcyjnych i połączenia tzw. łącznikiem dwóch budynków szkolnych, położeniem chodników z płyt betonowych oraz postawienie nowego ogrodzenia w miejsce wałących się płotów.

Stworzyło to lepsze warunki pracy nauczycieli i uczniów dzięki operatywności ówczesnego dyrektora szkoły Cecylii Pieleszek.

W latach 1984/85 został powołany społeczny Komitet Pomocy Szkole, w skład którego weszli nauczyciele i rodzice. W planie działania ujęto wyasfaltowanie całego podwórza i boiska szkolnego.

³ Archiwum Szkoły Podstawowej w Chocianowicach

Urząd Gminy wydał zlecenie na wykonanie projektów wstępnych uzgodnień technicznych, które wykonał jeden z rodziców. Również w budynku szkolnym nr 2 z 1904 r. dokonano zmian. Mieszkania zaadoptowano na sale lekcyjne, kancelarię i pokój nauczycielski. Szkoła dzięki remontowi zyskała 2 sale. W końcowym efekcie w obydwu obiektach szkolnych było 9 sal. Jedną z nich przystosowano do zajęć wychowania fizycznego.

Dzięki staraniom dyr. szkoły Cecylii Pieleszek sale zostały wyposażone w odpowiedni sprzęt i pomoce dydaktyczne.

W 1996 r. po przyjęciu od Kuratorium Oświaty, na rzecz gmin, obiektów szkolnych, władze Gminy Lasowice Wielkie podjęły decyzję (wspólnie z Kuratorium) o modernizacji budynku szkoły podstawowej.

Realizacja tego przedsięwzięcia odbywała się w trzech etapach:

I etap - polegał na dobudowie południowego skrzydła szkoły i jest zakończony. Całkowita wartość tego etapu to 1 262 433 zł. Przekazano do użytkowania Decyzją Starostwa Powiatowego w Kluczborku z dnia 14.09.1999 r.

II etap - jego zakres obejmował remont zabytkowego obiektu szkoły wraz z modernizacją kotłowni dobudową łącznika. Pracę rozpoczęto od wybudowania starej szkoły. Dobudowano korytarz, dwie sale lekcyjne, pion administracyjny oraz oszkloną rotundę, w której mieści się sklepik.

Pracę rozpoczęto 14.09.1999 r., planowano ukończyć 25.08.2002 r. Biorąc jednak pod uwagę konieczność oddania obiektu dla potrzeb dydaktycznych szkoły podstawowej i gimnazjum oraz względy ekonomiczne, Rada Gminy postanowiła zakończyć II etap budowy w 2000 r.

I tak 19 lutego dokonano odbioru technicznego budynku (19.08.2001 r.).

W III etapie wybudowana ma zostać sala gimnastyczna z pełnym zapleczem socjalnym, która w przyszłości ma zostać wykorzystana dla potrzeb mieszkańców, którzy mają w tym swój udział w formie deklaracji finansowych przez okres dwóch lat.

..."Mury już się pną do góry..."

Pierwszy etap finansował Urząd Gminy, pomoc okazała również Fundacja

Rozwoju Śląska, Toto-Lotek, Mniejszość Niemiecka z Południowego Tyrolu (Włochy). Bez tej pomocy dziś jeszcze by budowy nie ukończono.

Budynek szkolny został wykorzystany według najlepszych technik na dzień dzisiejszy i na miarę finansową gminy i ofiarodawców.

Mimo ciasnoty miejsca, na którym szkoła została wybudowana, jest ona obszerna i wygodna, sale lekcyjne są jasne i radosne, korytarze przestronne.

W przyszłości przy szkole będzie podwórko szkolne, dzięki odstąpieniu części swoich działek gospodarczych, przez sąsiadów szkoły: Panów Romana Wyrwich i Zygmunta Kostorz.

Wykonawcą robót budowlanych I, II i III etapu jest Przedsiębiorstwo Budownictwa Rolnego w Brzegu, wyłonione drogą przetargu.

Dziś po I i II etapie budowy nowej szkoły spełniają się marzenia rodziców, że ich dzieci mają równe szanse w dostępie do kształcenia, i że dzieci znalazły swoje miejsce w rodzinnej wsi.

W przyszłości ma być to również szkoła dwujęzyczna.

Dzięki staraniom pani dyr. Katarzyny Wojciechowskiej-Butra oraz Mniejszości Niemieckiej szkoła jest wyposażona w nowoczesne środki dydaktyczne, sprzęt audiowizualny oraz kserokopiarkę i komputer. Warunki techniczne, wyposażenie sal budynku szkolnego w całości przyczyniają się do modernizacji pracy w szkole. Jest z czego się cieszyć!

Tym bardziej radośni przystępujemy do niezwykłego wydarzenia w życiu naszej pięknej szkoły-do jej uroczystego otwarcia w dniu 13.03.2001 r.

Dzięki bardzo długim poszukiwaniom i po szeregu przeprowadzonych wywiadach z mieszkańcami Chocianowic, nasza wiedza na temat nauczycieli i uczniów sprzed laty znacznie się wzbogaciła. Szczególnie pomogli nam Pani Gertruda Lesik, Pani Dorota Lorek, Emilia Famula oraz Pan Henryk Lorek .

Dzięki nim dotarliśmy do nazwisk niektórych nauczycieli i uczniów naszej szkoły.

Oto Oni:

Rok 1933-1941 wspomniani przez panią Lesik

- p.Miś
- p.Król nauczyciel religii
- p.Śorf
- p.Waizner
- p.Teber dyrektor

Kilkoro uczniów szkoły w tych czasach

- Józef R.
- Gertruda Lesik.
- Eryk Zycno
- Anna Dziadek.
- Maria Zygmunt
- Maria Wejmann

Nauczyciele z roku 1945 – 1949 wspomnienia Pani Emilii Famuły:

- kierownik szkoły pan Olek
- pani Olek nauczwała j. polskiego
- p. Mrówczyńska
- p. pan Magiera uczył historii
- pani Sandaluk

Nauczyciele z roku 1961-1969 wspomniani przez pana Henryka

-p.Pieleszak.

-p.Kosmala

-p.Figurniak

-p.Wietecha

-p.Guzik

Kilkoro uczniów szkoły w tych czasach:

-Henryk Stanoszek

-Henry Lorek

-Joachim Wieczorek

-Gerhard Smyrek

-Józef Karol

-Herbert Lorek

Nauczyciele od roku 1973 wspomniani przez panią Dorotę Lorek

- Danie Figurniak

- Teresa Kakot nauczycielka j. rosyjskiego oraz muzyki

- p. Cecylia Pieleszek nauczycielka j. polskiego

- Teodor Kosmala nauczyciel matematyki i fizyki

- p.Zofia Bucyk nauczycielka historii

- p.Stawicki kierownik szkoły, matematyk

- p. Krystyna Foryś nauczycielka chemii

- p. Krystyna Skrzydeł nauczycielka wychowania fizycznego

- Ks. Antoni Konieczny

- Ks. Afred Eckert

Pisząc tę pracę korzystaliśmy z ustnych przekazów pań Doroty Lorek, Gertrudy Lesik, pani Famuły, pani Wiecha oraz pana Henryka Lorek. Dziękujemy !!!

A oto kilka starych zdjęć, które udało nam się zdobyć.

Jedno z wielu zakończeń roku szkolnego

Rada Pedagogiczna z klasą VIII, ZAPEWNE TEŻ ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO